LOGICĂ MATEMATICĂ ȘI COMPUTAȚIONALĂ

CURS 3

- O algebră Boole este o latice distributivă B cu element prim 0 şi cu element ultim 1, astfel încât orice element x∈B are un complement ¬x.
- **Exemplul1**: Mulţimea $L_2 = \{0, 1\}$ este o agebră Boole pentru ordinea naturală:

$$0 \le 0, 0 \le 1, 1 \le 1.$$

Operaţiile lui L_2 sunt date de:

	1_	0	V	1_	0	Λ
	1	0	0	0	0	0
; ⊸0 =1 şi ⊸1 =	1	1	0 1	1	0	1

Exemplul 2: Mulţimea 𝒯(X) a părţilor unei mulţimi nevide X este o algebră Boole în care relaţia de ordine ≤ este incluziunea ⊆.
 Operaţiile lui 𝒯(X) vor fi:

$$A \lor B = A \cup B$$

 $A \land B = A \cap B$
 $\neg A = C_X(A)$.

pentru orice $A, B \in \mathcal{P}(X), \emptyset$ este element prim şi X este elementul ultim al lui $\mathcal{P}(X)$.

 Dacă B, B' sunt două algebre Boole, atunci un morfism de algebre Boole este o funcție

 $f: B \rightarrow B'$ care satisface proprietățile următoare, pentru orice $x, y \in B$:

$$f(x \lor y) = f(x) \lor f(y)$$
$$f(x \land y) = f(x) \land f(y)$$
$$f(\neg x) = \neg f(x)$$

Obs: Orice morfism de algebre Boole $f: B \rightarrow B'$ verifică condiţiile:

$$f(0) = 0$$
; $f(1) = 1$.

• Se numeşte *inel Boole* orice inel unitar

$$(A, +, *, 0, 1)$$
 cu proprietatea că:
 $x^2 = x$, pentru orice $x \in A$.

• <u>Lema 2.2.1</u>. Pentru orice două elemente *x*, *y* ale unui inel Boole *A*, avem relaţiile:

$$x + x = 0$$

 $xy = yx$ (comutativitate)

• **Demonstrație:** Din

$$x + y = (x + y)^2 = (x + y)(x + y) = x^2 + xy + y + y + y^2 = x + xy + yx + y$$
rezultă
 $xy + yx = 0$.

Făcând $y = x$, se obţine $x^2 + x^2 = 0$, deci $x + x = 0$.

Pentru orice $z \in A$, vom avea deci $z + z = 0$, adică $z = -z$. Luând $z = xy$, rezultă
 $xy + xy = 0$ deci $xy = -xy$. Din relaţia stabilită mai sus avem însă că $yx = -xy = yx$.

• Dacă A, A' sunt două inele Boole, atunci un **izomorfism de inele Boole** $g:A \rightarrow A'$ este o funcție $g:A \rightarrow A'$ cu proprietațile următoare:

$$g(x + y) = g(x) + g(y)$$
$$g(x y) = g(x)g(y)$$
$$g(1) = 1$$

pentru orice $x, y \in A$. Cu alte cuvinte, este un morfism de inele unitare.

 Propoziţia 2.2.1:Dacă A este un inel Boole, atunci A poate fi organizat ca o algebră Boole F(A):

$$x \lor y = x + y + xy$$

$$x \land y = xy$$

$$\neg x = x + 1$$
0 este element prim al lui $F(A)$
1 este elementul ultim al lui $F(A)$

$$x \le y \Leftrightarrow xy = x$$

Demonstraţie: Operaţiile astfel definite verifică axiomele (L_1) - (L_4) din §2.1. Spre exemplu, să arătăm că $x \lor (x \land y) = x$, pentru orice $x \in A$.

 $x \lor (x \land y) = x + xy + xxy = x + xy + x^2y = x + (xy + xy) = x + 0 = 0$, comform Lemei 2.2.1. Deci F(A) este o latice. Printr-un calcul simplu se poate arăta că F(A) este distributivă şi că:

 $0 \le x, x \le 1$, pentru orice $x \in A$.

Să arătăm că x + 1 verifică proprietățile complementului:

$$x \lor (x + 1) = x + x + 1 + x(x + 1) = 2x + 1 + x + x$$

= 0 + 1 + (x + x)=1+0=1
 $x \land (x + 1) = x(x + 1) = x^2 + x = x + x = x$.

 Propoziţia 2.2.2: Dacă B este o algebră Boole, atunci B poate fi organizată ca un inel Boole G(B) punând:

$$x + y = (x \land \neg y) \lor (\neg x \land y)$$
$$xy = x \land y$$

pentru orice $x, y \in B$. 0 și 1 vor avea semnificația naturală.

- Propoziţia 2.2.3: (i) Dacă $f: A \rightarrow A'$ este un morfism de inele Boole, atunci f este şi un morfism de algebre Boole $f: F(A) \rightarrow F(A')$.
- (ii) Dacă $g: B \to B'$ este un morfism de inele Boole, atunci g este şi un morfism de algebre Boole $g: G(B) \to G(B')$.
- Propoziţia 2.2.4: Dacă A este un inel Boole şi
   B este algebră Boole, atunci:
- (i) A şi G(F(A)) coincid ca inele Boole.
- (ii) B şi F(G(B)) coincid ca algebre Boole

Într-o algebră Boole B se definește operația de implicație booleană:

$$x \rightarrow y = \neg x \lor y$$
,

și operația de echivalență booleana:

$$x \leftrightarrow y = (x \rightarrow y) \land (y \rightarrow x), \quad x, y \in B.$$

Se poate arăta că $x \rightarrow y = 1$ dacă şi numai dacă $x \le y$.

Aceste două operații au proprietățile următoare:

$$x \to (y \to x) = 1$$

$$(x \to (x \to y)) \to (x \to y) = 1$$

$$(x \to y) \to ((y \to z) \to (x \to z) = 1$$

$$(x \leftrightarrow y) \to (x \to y) = 1$$

$$(x \leftrightarrow y) \to (y \to x) = 1$$

$$(x \to y) \to ((y \to x) \to (x \leftrightarrow y)) = 1$$

$$(\neg y \to \neg x) \to (x \to y) = 1$$

$$(x \lor y) \leftrightarrow (\neg x \to y) = 1$$

$$(x \land y) \to (\neg x \lor \neg y) = 1$$

$$(x \leftrightarrow y) = 1 \Leftrightarrow x = y.$$

Să stabilim, de exemplu proprietatea a doua:

$$(x \to (x \to y)) \to (x \to y) = \neg (x \to (x \to y)) \lor (x \to y)$$
$$= \neg (\neg x \lor \neg x \lor y) \lor (\neg x \lor y)$$
$$= \neg (\neg x \lor y) \lor (\neg x \lor y) = 1$$

O submulţime nevidă B' a unei algebre Boole
 B se numeşte subalgebră Boole a lui B dacă:

$$x, y \in B' \Rightarrow x \land y \in B'$$
 şi $x \lor y \in B'$
 $x \in B' \Rightarrow \neg x \in B'$.

Observație: Dacă B' este subalgebră Boole a lui B, atunci $0 \in B'$ și $1 \in B'$:

Într-adevăr, cum $B' \neq \emptyset$, există $x \in B'$, deci:

$$0 = x \land \neg x \in B'$$
; $1 = x \lor \neg x \in B'$.

 Logicile cu mai multe valori (polivalente) au fost introduse și studiate de logicianul polonez J. Lucasiewicz în urma unor cercetări legate de studiul modalităților. Legate de aceste logici Gr. C. Moisil a studiat începând din 1940 o clasă de structuri algebrice (numite algebre Lucasiewicz în onoarea logicianului polonez) care sunt reflectarea pe plan algebric a logicilor lui Lucasiewicz.

Logica trivalentă a apărut ca urmare a studierii propoziţiilor de forma "este posibil ca.." sau "este necesar ca..". Pentru fixarea ideilor, să considerăm o propoziţie oarecare p. Vom nota cu Mp propoziţia "p este posibil"(simbolul M derivă de la "möglich" = posibil).

Putem forma următoarele combinații de propoziții:

1. " *p* este fals " ¬*p*

2. " p este posibil " Mp

3. " p nu este posibil " ¬Mp

4. " este posibil non - p " M¬p

5. " nu este posibil non -p" $\neg M \neg p$

Propoziția (5) este echivalentă cu " nu este posibil ca p să fie falsă", care este totuna cu " p este necesar adevărată" sau pe scurt " p este necesar". Vom nota această propoziție cu Np. Propoziția (3) se va mai citi " p este imposibil".

 Lucasiewicz consideră că următoarele propoziţii trebuiesc acceptate ca evidente:

I.
$$\neg Mp \rightarrow \neg p$$

II. $\neg p \rightarrow \neg Mp$

III. $(\neg q \rightarrow \neg p) \rightarrow (p \rightarrow q)$

IV. $(\neg p \rightarrow q) \rightarrow (\neg q \rightarrow p)$

V. $(p \rightarrow \neg q) \rightarrow (q \rightarrow \neg p)$

VI. $(p \rightarrow q) \rightarrow ((q \rightarrow r) \rightarrow (p \rightarrow r))$

Prima propoziţie este " dacă p este imposibil, atunci p este fals", iar a doua este " dacă p este fals, atunci p nu este posibil". Celelalte patru propoziţii nu fac să intervină conectorul M şi nu comportă nici o discuţie.

- La aceste propoziții, Lucasiewicz adaugă propozițiile de forma:
  - "Pentru o anumită propoziție p, este posibil p și este posibil non p".

Lucasiewicz dă următorul exemplu: " Se poate ca acest bolnav să moară, dar se poate să și nu moară".

Pentru formularea simbolică a acestei propoziții este necesară introducerea unui cuantificator particular Σ : " $\Sigma p = pentru un$ anumit p".

Propoziția de mai sus ia următoarea formă simbolică:

VII.
$$\Sigma p (Mp \wedge M \neg p)$$
.

Din propoziţiile (I) – (VI) se pot deduce următoarele propoziţii:

- a) $p \rightarrow Mp$
- b) $Mp \rightarrow p$

În prezența propoziției (VII) se poate deduce următoarea propoziție:

C) Mp.

 Aceste constatări l-au condus pe Lucasiewicz la concluzia următoare: principiul terţiului exclus, după care orice propoziţie p este adevărată sau falsă, nu funcţionează pentru propoziţii de forma "p este posibil".

De pildă, propoziția "Anul viitor, la 1 septembrie, este posibil să plouă la București" nu este nici adevărată, nici falsă.

În mod necesar se impune considerarea unei a treia valori de adevăr: "posibilul", obţinânduse astfel punctul de plecare pentru ceea ce se numeşte "logica trivalentă".

ALGEBRE LUCASIEWICZ n-VALENTE

- O *algebră Lucasiewicz n-valentă* este o latice distributivă $(L, \vee, \wedge, 0, 1)$ cu prim element 0 și cu ultim element 1, astfel încât:
- I. Există o operație unară $\neg: L \rightarrow L$ cu proprietățile:

$$\neg(x \lor y) = \neg x \land \neg y$$

$$\neg(x \land y) = \neg x \lor \neg y$$

$$\neg \neg x = x,$$

pentru orice $x, y \in L$.

- II. Există (n-1) aplicații $\sigma_i: L \to L$, i=1,...,n-1 cu proprietățile:
  - a) $\sigma_i(0) = 0$; $\sigma_i(1) = 1$, pentru orice i = 1,..., n 1.
  - b) $\sigma_i(x \lor y) = \sigma_i(x) \lor \sigma_i(y)$, $\sigma_i(x \land y) = \sigma_i(x) \land \sigma_i(y)$, pentru orice i = 1, ..., n-1 şi $x, y \in L$.
  - c) $\sigma_i(x) \vee \neg \sigma_i(x) = 1$, $\sigma_i(x) \wedge \neg \sigma_i(x) = 0$, pentru orice i = 1, ..., n-1 şi $x \in L$.
  - d) $\sigma_k \circ \sigma_k = \sigma_k$, pentru orice k = 1, ..., n 1.
  - e) $\sigma_i(\neg x) = \neg \sigma_i(x)$, pentru i + j = n şi pentru orice $x \in L$.
  - f) $\sigma_1(x) \le \sigma_2(x) \le \ldots \le \sigma_{n-1}(x)$, pentru orice $x \in L$.
  - g) Dacă $\sigma_i(x) = \sigma_i(x)$ pentru orice i = 1,..., n-1, atunci x = y.

Observație: Axioma (g) se numește <u>principiul determinării al lui Moisil</u>. $\sigma_1,...,\sigma_{n-1}$ se numesc <u>endormorfisme chrysipiene</u>.

ALGEBRE LUCASIEWICZ n-VALENTE

Dacă L, L' sunt două algebre Lucasiewicz n-valente, atunci o funcţie
 f: L → L' se numeşte morfism de algebre Lucasiewiecz n-valente dacă pentru orice x, y∈L avem:

```
1) f(0) = 0; f(1) = 1;

2) f(x \lor y) = f(x) \lor f(y);

3) f(x \land y) = f(x) \land f(y);

4) f(\sigma_i(x)) = \sigma_i(f(x)).
```

Lema 1. Dacă $f: L \to L'$ este un morfism de algebre Lucasiewicz n-valente atunci $f(\neg x) = \neg f(x)$, pentru orice $x \in L$.

ALGEBRE LUCASIEWICZ n-VALENTE

• Exemplul 1. Considerăm în mulţimea

$$L_{n} = \left\{0, \frac{1}{n-1}, \frac{2}{n-1}, \dots \frac{n-2}{n-1}, 1\right\}$$
 următoarele operaţii: $x \lor y = max(x, y), x \land y = min(x, y), \neg x = 1 - x.$ Definim funcţiile $\sigma_{1}, \dots, \sigma_{n-1} : L_{n} \to L_{n}$ prin următorul tablou:

x	$\sigma_1(x)$	$\sigma_2(x)$		$\sigma_{n-2}(x)$	$\sigma_{n-1}(x)$
0	0	0		0	0
$\frac{1}{n-1}$	0	0	******	0	1
$\frac{2}{n-1}$	0	0	SAME	1	1
18 18	0			1	1
$\frac{n-2}{n-1}$	0	1	******	1	1
1	1	1	3	1	1

Se poate verifica uşor că L_n este o algebră Lucasiewicz n-valentă.

Se pleacă de la ideia că orice propoziţie p
poate fi adevărată, falsă sau posibilă
(îndoielnicul). Cu alte cuvinte, vom atribui
fiecărei propoziţii p o valoare de adevăr v(p)
aparţinând mulţimii

$$L_3 = \{0, 1/2, 1\}$$

astfel încât:

$$v(p) = \begin{cases} 0, \text{ daca } p & \text{este falsa} \\ 1/2, \text{ daca } p & \text{este posibila} \\ 1, \text{ daca } p & \text{este adevarata} \end{cases}$$

• Valoarea de adevăr a <u>conjucției</u> $p \wedge q$ și <u>disjuncției</u> $p \vee q$ a două propoziții p și q este definită prin tablourile următoare:

v(p)	0	1/2	1
0	0	0	0
1/2	0	1/2	1/2
1	0	1/2	1

v(p)	0	1/2	1
0	0	1/2	1
1/2	1/2	1/2	1
1	1	1	1

• Valoarea de adevăr a negației $\neg p$ este dată de:

ν(p)	0	1/2	1
v(¬p)	1	1/2	0

• Valorile de adevăr ale implicației și echivalenței sunt date de:

$$v(p \rightarrow q) = min(1, 1-v(p)+v(q))$$

$$v(p \leftrightarrow q) = v(p \rightarrow q) \land v(q \rightarrow p),$$

Valoarea de adevăr a propoziţiei:

Mp = p este posibil este introdusă de tabloul:

v(p)	0	1/2	1
v(Mp)	0	0	1

• Valoarea de adevăr a propoziţiei:

Np = p este necesar

este introdusă de tabloul:

v(p)	0	1/2	1
v(Np)	0	1	1

 Propoziţia 1. Funcţia de adevăr v verifică următoarele proprietăţi:

$$v(p \lor q) = v(p) \lor v(q)$$

 $v(p \land q) = v(p) \land v(q)$
 $v(\neg p) = \neg v(p)$
 $v(Mp) = \sigma_1(v(p))$
 $v(Np) = \sigma_2(v(p))$

BIBLIOGRAFIE

- G. Georgescu Elemente de logică matematică, Editura Academiei Tehnice Militare, Bucureşti, 1978
- G. Metakides, A. Nerode *Principii de logică și programare logică*, Editura Tehnică, București, 1998
- D. Busneag, D. Piciu, Probleme de logica si teoria multimilor, Craiova, 2003.
- G. Georgescu, A. Iorgulescu, Logica matematica, Ed. ASE, Bucuresti, 2010
- Gr. C Moisil, Elemente de logica matematica si de teoria multimilor, Ed. Stiintifica,
   Bucuresti, 1968
- J.D. Monk, Mathematical Logic, Springer Verlag, 1976

MULŢUMESC!